

и каналы за превозванье на земнытъ произведенія и като отстранявамы сѣко нѣщо, което пречи за развитіето на земледѣліето и тѣрговіята.

XXXVIII.) За тѣзи цѣль трѣба за сѣкога да са посветимъ на постоянното попеченіе за средствата, чрѣзъ които можими да са въсползовамы отъ наукытъ, отъ познаніята и отъ капиталытъ на Европа.

Прочее, вѣрный Мой Везирю, ще обнародвашь Высокия Ми Императорскій Фирманъ, спорѣдъ обикновеннытъ формалности, какъто въ Цари-градъ тѣй и по областитѣ на Държавата; ще бдиншь за испълненіето на негова смислъ и ще земиши потрѣбнытъ мѣрки щото настоящытъ постановленія сѣкога да са испълняватъ.

Туй да го знайте и сички да са повинувате на туй Ми свѣщенно постановленіе. (*)

(*) Много полезнытъ слѣдствія, които произведе въ Държавата туй постановление приброяватъ са въ *Мемуара* който Н. В. Фуадъ наши Министъръ на Външните дѣла на Высоката Порта испрати до Английското Правителство прѣзъ Маи 1867 л. заедно съ изложеніята на Английскытъ Консули за състояніето на мѣстото, въ които иай добрѣ са подтвърдяватъ тѣзи слѣдствія. Заради туй счетохмы за нуждно да изложимъ тука и този *Мемуаръ*, въ който са поменува и за Бѣлгаро-Гръцкыя Църковенъ въпросъ.

